

RESSENYES

CORELL, J. 1999.

Inscripcions romanes d'Ilici, Lucentum, Allon, Dianium i els seus respectius territoris.

València. 411 p. ISBN 84-7642-570-8.

Amb una paciència i capacitat d'obtenció de resultats digna de tot elogi i admiració, continua publicant i comentant les inscripcions del País Valencià l'equip que dirigeix el professor Josep Corell, amb Xavier Gómez Font i Concha Ferragut. La progressió que es va iniciar amb l'edició de les inscripcions de *Saetabis*, i va seguir amb les d'*Edeta* i *Valentia*, troba ara una culminació (que, per sort, no finalitzarà aquí) en el volum que recensionem. El treball és, encara, més acurat que en els volums anteriors (no incloem el text sobre la Safor perquè ha estat refós en aquest de 1999 i no pertany a la sèrie), no només pel que fa al contingut, sinó també pel que fa a l'edició. I això, tractant-se d'un volum d'epigrafia, amb moltes fotos, puntuació diacrítica conflictiva i alguns plànols, és molt especialment d'agrair.

S'estudien aquí, s'editen i es comenten i expliquen (vet aquí un complement ideal d'allò que publica el CIL II², on, per raons de política editorial, no s'hi troba pràcticament cap comentari raonat de cap tipus) més de dues-centes inscripcions llatines, gregues i ibèriques de cronologia (que no llengua) «romana» dels territoris de referència al títol. L'estudi, en general, no negligeix res, però volem especialment destacar la tasca d'a-

quest equip amb les desaparegudes (rellevant és la cura i destresa que mostren amb el material manuscrit) i amb les falses i alienes. El catàleg va precedir per un estudi metaepigràfic, d'història de l'epigrafia de la zona, i cada territori l'encapçala una introducció geogràfica i històrica. Cada entrada del catàleg recull la informació d'una manera sistemàtica i ordenada, i aquesta ho inclou tot, des de la descripció material de la peça (quan això és possible), passant per un apartat de variants en relació amb les edicions anteriors i acabant per un comentari complet (diguem des de la perspectiva d'aquelles «ciències de l'antiguitat» el creu global i sistemàtic de les quals sovint oblidem) i una datació raonada i argumentada.

La lectura atenta ens mostra com no deixen de banda els autors cap problema que el text i/o el suport i el context plantegin. Amb especial atenció hem llegit les notícies d'aquelles inscripcions que hem treballat més, encara que no n'hàgim publicat res, les mètriques i les musives. Sobre les primeres, res no podem afegir a allò que comenten els autors. Sobre les segones, ben poc. Especialment interessants són, per nosaltres, les n. 24 (paviment d'*Ilici* conservat al Museu de l'Alcúdia d'Elx), amb noms ibèrics lla-

